

→ samolubny

прுகметник | samolubny – Singular, Nominative; o człowieku

самозакоханий

Michał jest samolubny, nie liczy się z potrzebami innych.

	I.poj.	I.mn.
Nominative	samolubny	samolubni
Genitive	samolubnego	samolubnych
Dative	samolubnemu	samolubnym
Accusative	samolubnego	samolubnych
Instrumental	samolubnym	samolubnymi
Locative	samolubnym	samolubnych
Vocative	samolubny	samolubni

	I.poj.	I.mn.
Nominative	samolubna	samolubne
Genitive	samolubnej	samolubnych
Dative	samolubnej	samolubnym
Accusative	samolubną	samolubne
Instrumental	samolubną	samolubnymi
Locative	samolubnej	samolubnych
Vocative	samolubna	samolubne

	I.poj.	I.mn.
Nominative	samolubne	samolubne
Genitive	samolubnego	samolubnych
Dative	samolubnemu	samolubnym
Accusative	samolubne	samolubne
Instrumental	samolubnym	samolubnymi
Locative	samolubnym	samolubnych
Vocative	samolubne	samolubne

.eu